XXI. évf. 1935 szeptember 9. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpzt. számla 17.270 sz.

SZERKESZTI: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL és NÉMETH KÁROLY.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.
A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4.
Felelős kiadó: DRENYOVSZKY JÁNOS Kispest, Fő-tér 12., fsz. 2.

A Ker. Szövetségek IX. Világkonferenciája.

1935. aug. 2-7.

Nagy *megtiszteltetés* volt ez a konferencia. A világ fővárosainak rangsorában Budapest messze esik a kilencedik helytől. Hazánk nagyságát — kivált csonkaságában — tekintve, még soká kellett volna várni, míg a világ keresztyénségének ez a legnagyobb és legkomolyabb összefogó szervezete 4—5 évenként ismétlődő találkozásával hozzánk kerül. A magyar keresztyénség fejlettségi foka szintén nem ad magyarázatot. Hiszen nálunk fejlettebb lelki életü országok mai nemzedéke ki fog halni, mielőtt láthatnák saját hazájukban lobogni e mozgalomnak a világ minden tájáról összegyűjtött zászlóerdejét, úgy, ahogy mi láttuk a Városi Szinházban a nagy bemutatkozó estén, vagy a Milleniumi Emlék Árpád szobra lábainál az aug. 4 i vasárnap délutánján tartott díszfelvonuláskor.

A konferencia azonban több volt, mint megtiszteltetés. *Személyes látogatás* volt az. A valutáris nehézségek, az abesszin kérdés folytán háborus feszültségü világ-helyzet s az egész Nagy-Magyarországot sujtó tavaszi fagyra, jégre még rálicitáló nyári aszály — a külföldi és vidéki résztvevők számát megapasztotta. Amazok száma 1000 helyett csak 600, emezeké 3000 helyett csak 1000 körül járt. Anál jobban kidomborodott Annak a jelenléte, Akit sem az Ő követőit fonnyasztó lelki fagy, jég és aszály, sem a különböző egyházi és egyesületi irányzatok közötti feszültség nem akadályoz meg abban, hogy látogatóba, seregszemlére eljöjjön, hogy Lelke gazdagságából kincseket, bizonytalanságban menetelő csapatainak új vezényszókat adjon. Bizonyára a Király szemléje kiterjedt *nemcsak* azokra, *akik ott* voltak. Azokra is, akik szeretik magukat a Jézus nevéről nevezni, de nyaralási kényelmükből, vagy a világ fiaival nagyon együtttartó tekintélyükből sajnáltak valamit kockára tenni. Azokra is, akik a nagy tömegtől félve, tartották távol magukat: hogy ott úgy is sok lesz a zaj, a cécó s az egyéni csendes áldásvételre nem lesz alkalom. Azokra, akik az 5000 ember megvendégeléséből és a virágvasárnapi menetből is kimaradtak volna e címen, nem gondolva arra, hogy Jézusnak hatalma lehet áldást adni a sokon át is. Kivált, ha nemcsak a magunk kegyességének finom, magunkékesítő csipkeverésével vagyunk elfoglalva, hanem szeretni is vágyik a szívünk: egyszerre sokakat, s örül, hogy együtt lehet sokakkal, akiknek nagy részével, — ha a hitünk igaz — az örökkévalóságban is együtt leszünk.

De azért örülhetett bőven a Király azoknak is, *akik ott voltak.* Akik nem kérkedtek semmit azzal a mindent letipró bölcseséggel: „Názáretből támadhat-e valami jó?“ Akik a vágyódó lélek szomjával jöttek és itták az élet vizét, nem nézve, hogy kinek, milyen korsójából. Jól esett látni a föld barna arcú népét, akik a nyári munka dandárját hagyták otthon a konferenciáért s nehezen összekuporgatott pénzüket költötték reá — s az egyetemi tanársegédet, aki nagy, hatalmas tudása mellett is megérezte, hogy aki Jézust hozza közelebb a szívemhez, az mindennél nagyobb szolgálatot tesz nekem s az új magyar jövőnek. Jól esett látni *évtizedes konferenciázókat,* akiknek mégis új, az első szeretet idejéből való felcsillanással ragyogott fel az arcuk, amikor egy-egy megragadóbb jelenete futott a konferenciának s azokat is, akik csak most csöppentek bele először egy ilyen emberi együttlétbe s mégis olyan komoly, fegyelmezett, áhítatos, sőt *áhítatemelő* volt a jelenlétük. Különösen meglepő volt ez a Városi Szinház 5—6000-es tömegeinél. Még a szinház is mintha átváltozott volna! Nem éreztük, hogy ott vagyunk, ahol máskor a test kultusza tombol, ahol a léhaság és rut élvkinálat és vágy csap ki az ember rosszabbik oldalából. A hatalmas bibliai feliratok váltották-e ki ezt a hatást, vagy maga az Úr, akinek hatalma van a kedvezőtlen képzettársítások szélvésze s a tudat alatt tobzódó gondolatvilág tengere felett!

A *külmisszió* igen előkelő helyet kapott a konferencián. Már maga az *alapige* is ezt mutatta: *Jöjjön el a Te országod!* Ez a Mi Atyánk külmissziói kérése. Bár érdemes volna egyszer végiggondolni, van-e a hét kérés közül egy, amely ne volna egyben külmissziói. — Az időpont is kitüntető volt a külmisszióra nézve, mert a konf. közepéből a hétfő-délelőttöt kapta, a legdolgosabb félnapot, amely után az úrvacsorai délután nagy csendje következett. A reggeli áhítatot a Vigadóban Sauvin Ernő genfi lelkész tartotta francia nyelven Czakó Jenő ceglédi ref. lelkész tolmácsolásával. Tárgy: Isten országa az egyéni életben. Cselek. 26, 19-ből indult ki, mikor Pál bizonyságot tesz Agrioppa király előtt s mintegy egész élete magyarázatát abban adja, hogy nem tudott engedetlen lenni a vele közölt mennyei látás iránt. Ne az érzelemre, hanem az új életből fakadó öntudatra és akaratra építsük hitéletünket! Isten igéjének van a mi lényünket megváltoztató ereje. Tégy úgy, mint az a szerzetes, aki keresztformáju ablakot csinált cellájára s ezen a *kereszten* keresztül nézett mindent. A keresztyének sohasem járhatnak kelletlen arccal e világban. „Nem lettem volna keresztyénné, ha nem lettek volna előttem keresztyének. Első sorban édesapám!“ A vőlegény sem áll kelletlen arccal menyasszonya elé! A megszentelődés gyakorlati oldala részletekben megy végbe. Ne tégy úgy Istennel szemben, mint az a sekrestyés, aki nem akarta engedni, hogy Mendelssohn játsszék a féltett orgonán. Ne félj, hogy kárt tesz benne. Senki sem tud szebbet, csodálatosabbat kihozni életedből, mint Isten, ha a kezébe adod. (Folytatjuk.)

Missziónáriusból az új német pogány vallás vezérévé!

Hauer professzor, az ú. n. német hitmozgalom vezére, korábban a baseli misszió munkása volt Indiában. A missziói munka ellenségei bizonyára ezt is felhasználják a külmisszió ellen: lám, milyen emberek mennek misszionáriusoknak! Olyanok, akik később képesek élére állani egy antikrisztusi mozgalomnak! Az eset annyival is inkább közelről érinti a mi szívünket, mert első misszionáriusunk Böhm Sámuel szintén a baseli misszió keretében szolgált. Az ilyen esetek *jók* arra, hogy a missziói munka serege alázatosságban és félelemben maradjon. Arra is jó, hogy a misszionáriusok megválasztásában a legszigorúbb eljárásra intsen. A körülmények közelebbi ismerete azonban azzal a jó hatással is jár, hogy Hauer lelki visszaesésének a magyarázatát megkapjuk s a misszió Urának nevéről így sok gyalázat lehull.

Nemrégiben egy német lelkész, aki valamikor együtt szolgált Hauerrel, nyilatkozott a volt misszionáriusról s ebből közöljük a következőket:

Hauer professzorral két évet még a baseli missziói házban töltöttem együtt. Ezen idő alatt rendkívüli nyelvtehetségéért és fáradhatatlan szorgalmáért nagyra becsültem. Tétlenül alig lehetett őt látni. Ha sétáltunk vele, a társalgás voltakép csak komoly filozófiai és theológiai problémák körül forgott. Emellett Hauer az emberekkel való érintkezésben mindig egyszerű és testvéries maradt, mindenki nagyon szerette. Jó würtenbergi népiskolai képzettséggel gipszöntvényeket készítő műhelyből került a missziói házba. Külső körülményei, családjának nagyjában a vallási kérdések tekintetében elfoglalt lelki közönye sohasem juttatták volna arra a gondolatra, hogy misszionárius legyen. Isten azonban elhívta őt. *Önként és boldogan* csatlakozott egyik würtenbergi pietista körhöz s amikor a missziói elhívást érezte, ezzel a bizonyossággal kopogtatott a baseli misszió ajtaján. Az ottani lelki életet magáévá téve, dicsérte és magasztalta velünk együtt Istent és az Úr Krisztust. Kiképzésének utolsó éveiben már lehetett valami eltolódást találni theológiai irányában és ahogy emlékszem, ép ezért a missziói választmány igen erős aggodalmakat táplált, amikor a missziói mezőre való kiküldés jött sorra. Már akkor theológiáját *liberálisnak* találta. Úgy látszik azonban, Isten azt akarta, hogy ő járja tovább a maga utját. Az aggodalmak valahogy elcsitultak és Hauer Indiába került, ahol évekkel később úgy találtam reá, mint aki a bennszülöttek nyelvének alapos ismerője és mint akit a Palghat főiskolán, melynek vezetője volt, minden tanítványa forrón szeret. A viszontlátáskor éreztem, hogy eltolódása még nagyobb mérvet öltött. Ezt leginkább azon lehetett észrevenni, hogy tanítványai, akiknek nagyobb része a bramánok kasztjához tartozott, őt a „tisztátalan" európait nem egyszer diadalujjongás közepette vállain vitte, mialatt más európainak még azt sem engedték meg, hogy a konyhájuk küszöbjét átlépje. Hauer lelkében a maguk lelkét vélték felfedezni. Később a baseli misszió Hauert Angliába küldte, hogy itt egyetemi tanulmányokat végezve átvehesse Indiai missziói egyetemünk vezetését. Hauernek minden fényesen sikerült. Ekkor jött a háború. Ez alatt Stuttgartban helyettes lelkészi állást vállalt, de utja mind kényszerítőbben vált el az egyház és keresztyénség utjától és a gondolkozás mély szakadékai felé vezette. De nemcsak gondolkozó volt. Mindig vágyott gyülekezet után, amely bár mentől nagyobb szabadsággal, de mégis valami keresztyén jelleget hordjon magán. Így lett a Köngeni-szövetség vezetője, amely ma a jövő gyülekezetének baráti köre névvel ismeretes.

Már évekkel ez előtt megkérdeztem egyszer Hauert: „És Krisztusra nincs szükséged?" Ekkor azt a megrázó választ adta: „Még sohasem volt rá szükségem, talán egyszer majd lesz reá szükségem." Már most mindazok előtt, akik ismerik Hauer fejlődésének menetét, világos, hogy külsőleg és belsőleg egyaránt mindent Krisztusnak és az ő gyülekezetének köszönhet. Amennyire emberileg megállapítható, Hauer *Krisztus nélkül* soha sem került volna ki a maga szükebb világából. Krisztus volt az ő utja a magasságok felé szellemi téren is s fel nem foghatom, hogy mint felejtkezhetett meg Hauer erről. Félek, hogy egykor nehezen fog felelni erről Isten előtt. De gondolok arra is, mily nagy veszély lehetett neki az ő nagy tehetsége és a többi keresztyén testvéreimmel együtt *magamat is vádolom,* hogy miért nem lehettünk számára jobb barátok és bizonyságtevők Jézus Krisztusról. Meg kell vallanom azonban azt is, hogy Hauer alakulásában valami isteni kell-t látok. Nem abban az értelemben, mintha az ő gondolkozása helyes volna. Aki az újtestamentum világában él, nem mehet ővele. De Hauer-

nek és társainak Isten akarata szerint valami nagy szolgálatot kell tenniök számunkra keresztyének számára. Arra kényszerítenek, hogy erős, világos keresztyén hitre és teljes keresztyén világszemléletre tegyünk szert.

A német keresztyének azt hitték, hogy a nemzeti szocializmus győzelmével a hitetlenség feletti győzelmet is megnyerték. Semmi se lenne veszélyesebb, mint egy *könnyű győzelem,* amely magától hull az ölünkbe. Hauer, aki maga is korábban a keresztyének táborában volt, s aki minket hibáinkkal együtt pontosan ismer, Istentől rendeltetett, hogy mi hibáink ellen is küzdve teljes tudatára ébredjünk annak, hogy mint keresztyéneknek, mi a feladatunk. Ez a Hauer szolgálata. Ezért engedte Isten őt a maga utjára, ezért kell, hogy Hauer a maga nemében kifogástalan, tiszta, őszinte és erős ellenfélként álljon előttünk, akit pár közönséges „leleplezéssel" nem lehet elintézni.

De éppen ebben látom Istennek a kegyelmét is. Ha Isten az ócska vasak közé akarna bennünket tenni, akkor hagyta volna, hogy tovább bumlizzunk egy sekélyes kereszténységgel, s akkor nem küldött volna ilyen hatalmas ellenségeket. Mivel azonban Isten jobban, mint mi, tudja azt, hogy Krisztus — hitünkben világmeggyőző erők vannak, azért küld nekünk olyan ellenfeleket, ahol igazi férfiak állnak egymással szemben. Ez tartja erőinket mozgásban és csak ha ezek az erők mozgásba jöttek, akkor lesz nyilvánvalóvá, mily végzetszerü a tévedése Haueréknak. Abban téved ő legnagyobbat, mintha az ember alapjában jó lenne és nem volna másra szükség, mint a benne szunnyadó jót felébreszteni. Az emberi természet azonban nem változott meg. A bünösség ma épp úgy *lényege* az embernek, mint tegnap. Az elkövetkező évek majd megmutatják Hauernek, milyen borzalmas erők rejlenek az emberben. Az egymás elleni gyülölet és düh elfogja pusztítani a népeket és nemsokára az ő tévhitének romjai felett fog magára döbbeni. Nem logikai érvekkel lehet őt legyőzni. A kőkemény tények fogják őt meggyőzni. Közben pedig mi keresztények a Hauer támadásaitól kényszerítve igazi erőteljes hithez jutunk és hirdethetjük, hogy az embernek a megváltás és az örökkévalóság utáni vágya a XX. században sem elégíthető ki holmi *mithoszokkal,* hanem csak a természetfeletti módon Jézus Krisztusban kijeleutett igazsággal.

Így gondolkozom én Hauerről, aki őt is, de Krisztust is ismerem. Azért csak nyugalom és semmi idegesség! Megfogjátok látni, milyen erős Istenünk van; jó annak, aki Benne bizik.

Hauer is azok közé tartozott, akik majdnem megtértek, az ő esetében is látjuk, hogy a *majdnem* ég- s földnyi távolságot jelenthet.

A Missziói Gyermekszövetségekről.

Többek érdeklődésére újból ismertetjük a Missziói Gyermekszövetségek célját és a vezetéséhez szükséges tudnivalókat.

1. A M. Gysz. célja, hogy egyházunk *épitő munkájába* a gyermekek is bevonassanak és pedig elsősorban a *legelhanyagoltabb,* viszont a gyermek lelkületét *legjobban megragadó* területen: a külmisszióban. Ezen gyermekszövetségekben a gyermekek a misszió munkájáról többet hallanak, érte imádkoznak s hetenként vagy havonként bizonyos összeget adnak. A havi legkisebb összeg 4 fillér. A begyülő pénz elsősorban a gyermekek által eltartott bennszülött árvák vagy nyomorékok missziói intézetben való eltartására, később, ha munkánk megerősödik, egy misszionárius eltartási költségeire fordíttatik.

2. A külmisszió beállításával nem akarjuk a gyermek érdeklődését és felelősségét az *itthoni egyház* szükségleteiről és szintén felséges szolgálati alkalmairól elvonni. Meg vagyunk győződve, hogy a külmisszióért való imádkozás és rendszeres adakozás a legjobb nevelés az itthoni egyház ügyeiért való érdeklődésre, imádkozásra és áldozathozásra. Épen azért a Gysz.-ek nem csupán a mi Egyesületünk és külmissziói törekvéseink szempontjából érdemelnek nagy figyelmet. Evangélikus egyházunk a maga egészében is érdekelve van azokban. Mert ezek a szövetségek beleilleszkednek egyházunk ifjúsági munkájába s annak keretében fontos helyet foglalnak el. Azért, mert közvetlenül bekapcsolódnak a keresztyénség tényleges munkájába és osztoznak abban a felelősségben, amellyel tartozik az egész keresztyénség az evangéliumnak az egész világon való terjesztését illetőleg. Nagy előnye a gyermekszövetségeknek, hogy nem csupán elő-

készítik a gyermeket a jövendőben való egyházi aktivitásra, hanem bevonják őket a jelen feladatainak elvégezésére. Az, hogy elsősorban a külmissziói parancs teljesítésére neveljük őket, épen itthoni egyházunk egészének egy *nagy szégyenfoltját* segíti letörölni, amennyiben a magyar evangélikus egyház az egyedüli a többi hazai felekezetek közt, amelynek a külmisszió mezején még egy eltartott munkása sincs. Némi javulás ezen a téren Isten kegyelméből ez éven már beállt, amennyiben a *Szarvasi Misszióegyesület* 1935. márc. 1-től tényleg tart már el egy *bennszülött bibliásasszonyt*. De ez is épen annak a missziói ébredésnek köszönhető, amely a M. Gysz.-ek alakítását is sürgette s amely a külmissziói szolgálatnak az egyház minden vonalán való kiépítését elodázhatatlannak tartja

3. A Gysz.-ek alakításánál tekintettel vagyunk az egyes gyülekezetek terepének lelki faunájára és flórájára. Nem akarunk *sehol sem kaptafával* dolgozni. Ahol vasárnapi iskola, vagy a hittanóra kész keretében óhajtják folytatni a munkát, ott csak annyit kérünk, hogy legalább havonta egyszer legyen rendszeres megemlékezés a külmisszióról. Ehez, sőt az önálló gvermekszövetségi egyesületi órákhoz anyagot nyújt a Missziói Lapok ily célú rovata. Úgyszintén a Lipcsei Misszió Kleine Missionsglocke-ja, melyet havonként ingyen megküldünk minden M. Gysz. vezetőnek. Azonkívül kérjük, hogy havonta legalább egyszer mindenki ismertesse *mozgalmunk eseményeit*, amelyről a Missziói Lapokon kívül a Kis Harangszó megfelelő rovata ad tájékoztatást. Akinek nem jár a Missziói Lapok, annak szívesen küldjük ingyen is, ha kéri. Bár előfizetése igen olcsó, egy évre 1 P. Aki a Misszióegyesületbe belép, mint pártoló tag, 2 P tagdíj ellenében a lapot illetményként ingyen kapja. A Kis Hszó előfizetési díja csoportos küldésnél egy évre 80 fillér.

4. A Gysz. vezetője lehet a lelkész, vagy annak neje, tanító vagy tanítónő, gyülekezeti diakonissza, sőt külön képesítés nélkül is minden olyan egyén, aki az evangéliumot egyházunk szellemében tette magáévá és Istennek átadott élettel kész szolgálni az Úr szőlőskertjében. Mindenesetre, ha nem a lelkész végzi a munkát, akkor is azon vagyunk, hogy a lelkész ellenőrzése mellett történjék minden. A lelkész maga nevelhet *munkatársakat*, aminthogy a laikus apostolátus, a nem lelkészi elemnek az egyház munkájába állítása mind sürgősebb feladatként jelentkezik egyházunk falain belül is. Megváltoznék akkor a mostan uralkodó helyzet, hogy főként falusi gyülekezeteinkben a lelkészen és tanítón kívül nincs egyháztag, aki elkötelezettnek vagy hivatottnak érezné magát arra, hogy a felügyelői és gondnoki, vagy presbiteri tiszt adminisztrációs teendőin túl az egyház munkájában résztvegyen. A Gysz.-ekben nevelődhetik olyan nemzedék, amelyik ezen a sajnálatos állapoton változtat. Munkásokat nevelő szervvé lenne úgy is, mint gyakorlótér a már felnőtt komolyabb lelkületű egyháztagok számára s úgy is, mint veteményeskert, amelynek kicsiny palántáiból nőhetnek ki a jövő egyházának laikus fenntartó oszlopai.

5. A M. Gysz. a maga adminisztrációjában a legnagyobb egyszerűségre törekszik. Abban azonban mindenkitől pontosságot kér, mert a *fegyelmezetlen ügykezelés* inkább *megrablója* mint előmozdítója lesz az Istenországa munkájának. Épen ezért csak olyanok csatlakozását óhajtjük, akik a fenti célt az Úr Jézus szeretetével magukévá téve, nemcsak szalmaláng-lelkesedést hoznak, hanem hűséges, kitartó munkára kész szívet. A M. Gysz. minden tagja *tagsági jegyet* kap. Ezen megfelelő tagsági nyilatkozat és imavezérfonal mellett űrlap van, amelyre a különböző értékű bélyegek a havi rubrikának megfelelőleg felragasztandók. A tagsági jegyet s a *bélyegeket* a vezető a Központnál rendeli meg tetszés- és szükségszerinti mennyiségben. 4, 10, 20 és 40 filléres bélyegünk van különböző színnel az ár jelzésével. A befolyt összegeket legjobb 10 P-s tételekben a 16.188. sz. csekken beküldeni. Ahol az összeg nem emelkedik félévenként 10 P fölé, ott félévenként jan. 15-ig illetőleg júl. 15-ig kérjük az elszámolást. Utalványon ne küldjünk pénzt, mert az költséges. A gyermekeket használt bélyeg vagy ezüstpapir gyűjtésével is nevelhetjük a missziói szolgálatra, de ezt se küldjük póstán, mivel a gyűjtemények beváltási értéke csekély s az érték inkább a gyűjtés nevelő erejében van. Legjobb, ha ezeket alkalommal hozzuk Budapestre és úgy adjuk le valamelyik bpesti lelkészi hivatalban, vagy a Luther Társaság könyvkereskedésében vagy különböző konferenciáink, gyűléseink alkalmával. Egyesületünk minden hó 2. keddjén este fél 6 kor az Üllői ut 24. sz. alatti imateremben tart összejövetelt, ahol szintén alkalom van az összes gyermekszövetséggel kapcsolatos ügyeink elintézésére.

Azokon a helyeken, ahol a MGysz. nek nagy létszáma és hozama van, joga van a helyi vezetőségnek kívánni, hogy a befolyt évi összeg fele valamely itthoni gyermekszeretetmunka támogatására, egy-egy árva vagy nyomorék gyermek eltartására fordíttassék. Hisz, ha az első célt: egy misszionárius eltartását gyermekeink elérték, akkor az évi adományoknak másik fele az alapelgondolás szerint *itthoni belmissziói* és egyházépítő célok szolgálatára fordítandó. E tekintetben kész M. Gysz.-ünk a Gyámintézettel való kooperációra is.

6. Hívjuk fel a gyermekek figyelmét arra, hogy aki dec. 31-ig 1 P értékű bélyeget vesz, az résztvesz egy *országos sorsolásban,* amelyhez a nyeremények egy részét szintén a Gysz.-ek adják össze. A sorsolás közelebbi körülményeiről annak idején lapunk közli a tudnivalókat.

7. Akiknek betelik a rendes tagsági jegye, azok *betétlapot* kapnak, amely a központtól ingyen kérendő. Ezek a betétlapok 3 évre szóló űrlappal vannak ellátva.

8. Kívánatos, hogy minden M. Gysz. évente legalább egyszer *külmissziói szeretetvendégséget,* gyermekdélutánt, vagy vallásos estélyt rendezzen. Kívánatos a Kis Harangszó terjesztése, gyermekképek, evangéliumi olvasmányok, bibliák árusítása vagy adományozása. Jó, ahol a gyülekezeti iratterjesztésben is felhasználjuk a kis missziós tagokat. Az *iratterjesztés* szolgálata életbevágóan fontos. Ezzel az itthoni ébredésnek is nevelünk gárdát. Mindenféle iratterjesztési anyaggal pontos elszámolás feltétele mellett szívesen szolgál a központi iratterjesztés. 5 P-n felüli rendelés idejében való kifizetése esetén a helyi csoport kedvezményt is kap.

9. A munka kiépítése érdekében egyházunk különböző területein a következő *körzeti megbízottakat* kértük fel: Alsó Tiszántúl Abaffy Gyula, Tiszai kerület Belák Sándor, Alsó Dunántúl Cséry Lajos, Felső Dunántúl Ittzés Mihály, Kemenesaljai egyhm. Belák János, Vasi-közép Rácz Sándor, Sopron Nitschinger János, Dunáninnen Horeczky Béla, Pesti egyhm. Torda Gyula, Kiss György és Wolf Lajos. Ezen testvéreink szívesen állnak tanácsaikkal s esetleg előadások tartásával is azok szolgálatára, akik a Gysz.-i munkát bevezetni, vagy azt élénkebbé tenni óhajtják.

10. A központ feltétlen kéri, hogy az egyes gyermekszövetségek vezetői a nevezetesebb eseményekről: megalakulásról, taglétszám emelkedésről, ünnepélyekről stb. *értesítést* küldjenek. Ezeket a Kis Harangszóban, Missziói Lapokban közöljük, hogy így mind bensőbb élmény- és munkaközösségbe kerüljünk bátorítást nyerve egymás hitének és munkájának gyümölcseiből.

A M. Gysz. Egyesületünk 25 éves jubileuma alkalmából indult meg 1934 elején. Jelenleg 55 szövetségünk van több mint 2000 taggal. Másfélévi fennállás után épen lapunk mostani számában jelentjük az örömhírt, hogy 1935. szept. 1-től *két kis árvagyermeket* tartanak el gyermekeink a Lipcsei Misszió Indiai munkájában: a madraszi intézetben. Mi ezért is hálásak vagyunk. De ez még csak a kezdet kezdete. Ha Isten tovább is megtartja, sőt az Ő nagy kegyelméből fokozza munkánk eddigi lendületét, akkor reméljük, egy év mulva ennél jóval többről számolhatunk be.

Azért is szeretettel hívunk zászlónk alá mindenkit, aki látja, hogy e munkán áldás van s szeretné, ha egyházunk és az Úr iránti *szeretettől* indíttatva ő is a maga őrhelyén hozzájárulhatna, hogy még több legyen az áldás. I. Thessz. 5, 24.

Közelebbi felvilágosításokkal szívesen szolgál Gáncs Aladár titkár Bpest, XIV. Hermina ut 35/d.

„... amint gondolataim

az előttem messze elterülő tengeren át hazám felé szállnak, csak azt kívánom, hogy elmenetelem egész hazámra nézve áldásos legyen. Kedves testvéreim, ne felejtsétek el, hogy magyar nő az, aki Kinába megy; ne felejtsétek el, hogy testvéretek vagyok és támogassatok, hordozzatok imáitokkal!... nem is hiszitek, mily boldog vagyok, hogy hazám e nagy adósságát leróhatom és ha meghalnék is, tudom, hogy lesznek köztetek, akik követnek és a résbe lépnek. Nincs nagyobb boldogság annál, mint testestül, lelkestül magát az Úr kezébe adni és Néki szolgálni. (Kunst Irén első leveléből, melyet 1904. szept. 16-án a Princess Alice fedélzetéről írt Kinába való első kiutazása alkalmából. Ezeket a részleteket

olvasta fel titkárunk a Világkonferencia külmissziói napján, f. é. aug. 5-én a Vigadóban, amikor az egész országból, megszállt területről egybesereglett testvéreinkkel együtt áldoztunk Kunst Irén emlékének.)

Adjunk hálát!

1. A bpesti Világkonferenciáért, hogy azon Jézus királyi nagysága oly imponáló és a szív legbezártabb rejtekét is meghódító módon nyilvánult meg.

2. Azért, hogy a Világkonferencia is magánviselte az új ébredés bélyegét, mely a modor keresztyénsége helyett a lényeg keresztyénségére, az ekszkluziv s tulon túl csak az egyénnek hizelgő keresztyénség helyett az Úr követésének szociális, kollektiv oldalára helyezi a hangsúlyt.

3. A nyár minden ajándékáért, az új munkaévre a csendben, talán összetörettetések közben nyert új indításokért.

Imádkozzunk!

1. A Lipcsei Misszió indiai munkájában, a madraszi árvaház két leánygyermekéért, akiket Gyermekszövetségünk tart el f. é. szept. 1. óta.

2. Németországért, hogy ott a mindenkori pogányság eddig rejtett szellemének előretörése az Úr ügyének újabb győzelmével végződhessék, — de csak a keresztyén élet szentségének mélyebb meglátása s a Jézus hiveinek mélyebb megtisztulása után.

3. Mezőberényben tartandó őszi konferenciánkért és közgyűlésünkért, — okt. 19—21., — hogy azon távolabbi helyekről is tudjanak résztvenni mozgalmunk barátai s viszont a közelebb eső Tiszán-túliak megragadják az áldott alkalmat nagyobb egybesereglésre.

A misszióról való megemlékezésre szenteljük oda minden hó második keddjének estéjét. A szept.-i megemlékezés alapigéjét Kunst Irén fentemlített leveléből vesszük: Máté 28, 20. 73. Zsolt. 25—26.

HIREK.

Készüljünk Mezőberény-i konferenciánkra: okt. 19-21! Részletes program lapunk okt. számában. Menetjegy 33% kedvezményünkkel Bpesttől oda-vissza III. o. 11.40 P.

A Ker. Szöv. Világkonferenciáján a külmissziói napról külön cikk számol be. Itt csak annyit, hogy számunkra a nap legmaradandóbb emléke az lesz, amikor Br. Podmanicky Pál: „Mit tettek eddig magyar evangélikusok" c. előadása után megemlékeztünk a m. é. nov. 9-én Kinában elhunyt misszionáriusnőről: Kunst Irénről. Titkárunk pár felejthetetlen sort olvasott fel Kunst Irén első missziói leveléből s utána a Vigadóban összegyült 1200 lelkes magyar hivő sereg néma felállás mellett lélekben elszállt a messze Kinában domborodó sirhoz. A konferencia gazdag programja mellett külön evangélikus összejövetelre nem volt alkalom. Csupán ezt a tagjainkkal való szükebbkörü találkozást nélkülöztük a konferencián. De ennek a nélkülözése is hozhat áldást, ha toborzónak vesszük Mezőberény-i konferenciánkra.

A bpesti tagok júl. 9-i összejöveteléhez pótlólag közöljük: Benzing István „A jelenkor embere és Krisztus" címen tartott felolvasást. A ma embere, ahelyett hogy modern lenne, azaz megujulna, régi ember. Modernnek lenni annyi, mint mindennap megujulni, megtérni. Danhauser László bibliamagyarázata Zsidók 13. 8-ról szólt. A mi változásnak alávetett természetünkkel szemben oly jó tudni Jézus változatlanságát. Változatlan Ő abban is, hogy itéletet jelent folyton a bűn számára, de abban is, hogy megváltást jelent a bűnös számára. Legközelebbi összejövetelünk szept. 10-én d. u. 1/2 6 órakor lesz az Üllői ut 24. sz. a. imateremben. Mindenkit szeretettel látunk. Tárgy: munkamegbeszélés.

Hatvanban jún. 25-én fiatalabb lelkészeinknek egy serege gyülekezeti evangélizáló nappal kapcsolatban megbeszélést tartott. Ezen a szórvány-missziói és a gyülekezeti ébresztő szolgálat mellett a külmisszióval is foglalkoztak. A vizkereszt ünnepén kívül az ősz folyamán okvetlen tartandó még egy missziói ünnep, amelyen különösen a rokonnépekről kell megemlékezni. A vasárnapi iskolákban minden hónapban egy óra külön csak a külmissziónak legyen szentelve. Nagyon fontos volna

evangélikus részről is külmissziói utazó titkár beállítása, aki az egész országban szervezné és támogatná szolgálataival a helyi külmissziói munkát.

Székesfehérvárott júl. 30-án Gáncs Aladár tartott előadást a helyi Missziói Fiókegylet rendes heti összejövetelén: Kunst Irén a nagy magyar keresztyén nők pantheonjában címmel. Árpádházi szt. Erzsébet, boldog Margit, Lórántffy Zsuzsanna, Petrőczy Kata Szidónia, Mária Dorottya alakjával egybevetve hozott ki egyes értékes vonásokat Kunst Irén arcéléből. Az előadás utáni bibliamagyarázat a napi Losung-rész Cselek. 10. 9—23. alapján a késedelmes Péterről és az előzékeny Kornéliuszról szólt. Amaz a misszióra ma is hivatottak érthetetlen vonakodását, ez az evangélium után ma is sóvárgó népek sürgető szomját állította elénk.

Kunst Irén Emlékkönyvére közel 500 előjegyzés érkezett. E helyen is köszönjük a gyüjtéssel fáradozóknak a buzgóságot. Az előjegyzésben ref. testvéreink gyüjtése még nincs benn. A mi gyüjtőíveink $^2/_3$-ad része még szintén kint van. Ezeknek tulajdonosait arra kérjük, hogy legkésőbb *szept. 20-ig* küldjék be az íveket, mert különben az előjegyzéssel járó kedvezményt nem igényelhetik. A könyv megjelenése legkésőbb okt. elejére várható. A késés oka jórészt az, hogy szeretnénk a Kunst Irén sírjára közben megrendelt síremlék képét is hozni a könyvben.

A kemenesaljai egyházmégyéből Belák János jelenti, hogy ujabban *Bobán* folyik szépen a gyermekszövetségi munka, ahol az ujonnan választott lelkész Garam Zoltán vezetésével a gyermekek 20.76 P t gyüjtöttek. *Nagysitkén* Ludván János tanító vezetésével csak 9 tag van, de az iskolában hetenként rendeztek egy egy missziói negyedórát s missziói szinelőadást is tartottak.

A nyár legnagyobb öröme az, hogy Missziói Gyermekszövetségünk munkája kiérkezett a külmisszió rajvonalába. A Lipcsei Misszióval megállapodtunk, hogy szept. 1-től 2 indiai árvagyermeket fogunk eltartani a madrasi missziói intézetben. Ezt az árvaházat Matthes Magdolna diakonissza nővér vezeti, aki nyár elején jött haza szabadságra s aki kedves levélben fejezte ki örömét azon, hogy ép az ő védencét veszik pártfogásukba a magyar gyermekek.

Kunst Irénről szóló vetitettképeinket az új munkaév küszöbén utnak indítjuk. A képek menetrendje a következő: Ózd szept. 12. Miskolc szept. 18. Tokaj 24. Nyiregyháza 28. Debrecen okt. 4. Szolnok 10. Pestszentlőrinc 13.

Kimutatás

a magyarhoni ág. hitv. evang. Misszióegyesület pénztárába 1935. július 10-től augusztus 24-ig beérkezett összegekről.

Tagdijak: Falb András Bpest 3 (1), Littke Kázmér 1 (1), Büki Jenő Mekényes 3 (1) P.

Adományok: Bpestről: Borcsiczky Károly 6, „Atom" 4, Baranyai Mária Lébény 2, Lébényi Hóvirág leányegylet 32.72, Nagykanizsáról: Diákszövetség 2.61 és a Leányegylet 4.62 P.

Perselygyüjtések: Orosházai vasárnapi iskolások 4, Angyalföldi bibliaórák perselye 8 P.

Gyermekszövetségek bélyegekért: Csikostöttös 4.34, Meszlen 20, Alsóság 22.64, Nagykanizsa 5.26, Nagysitke 2.40 és missziói ünnepély perselye 1.83, Boba, Nemeskocs, Kemenespálfa 20.76, Celldömölk 11.52, Nagysimonyi 4, Gérce 12.25 P.

Christananda missziójára: Zarándi Attila 2 P.

Kétféle tagság van. Rendes tagok évi 4 P-t, pártoló tagok évi 2 P-t fizetnek. A tagok a lapot illetménykép ingyen kapják. Szeretettel közöljük, hogy azoknak küldeményét, kik csak a Missziói Lapokra fizetnek elő, a lapban csak külön kivánatra nyugtatjuk ezután.

Szeretettel kérem a tagokat és a hittestvéreket, hogy a szelvényen megírni szíveskedjenek, mily címen: tagdíj, offertórium, gyüjtés vagy adomány címén könyvelendő el a küldött összeg. Az Úr áldó kegyelme legyen velünk!

Budapest, 1935. augusztus 24.
Csekkszámla száma 16.188.

Rimár Jenő pénztáros
VII., Gizella ut 28. fsz. 1.
Telefon: 97.189.

Németh Vilmos könyvnyomdája Szentgotthárdon.